

niet zoo spoedig als men gekloopt had kon men een geschikte plaats bekomen. Tot onze blijdschap is dit thans gelukt en als het gemeentebestuur de vereischte goedkeuring verleent, kan weldra met den bouw een aanvang gemaakt worden.

RINSAATWOUDE. Onlangs kon men een uitvoerig bericht lezen aangaande de reformatie in deze plaats. Blijkbaar had het bericht van ietwat de niet geheel met den stand van zaken op de hoogte was, waardoor de ongewildheid allicht op het denkbeeld zou komen, dat de doeleinden alhier geheel buiten den gewonen regel waren omgegaan. Het korte samenvatting van den loop der omstandigheden met te deelen kwam ons daarom wel wenschelijk voor.

Daar de beide onderlingen, welke wij hoopen en verwachten dat zij het synodaal verband zouden verbreken, dit niet deden, maar in plaats hiervan hun ambt neerlegden, werd aan den inmiddele aangevulden kerkeraad in de maand Juli een verzoek tot reformatie ingediend, onder tekenen van 61 mannelijke lidmaten. Toen de gestelde termijn van 2 weken verstrek was, moest men de reformatie krachtens het ambt der geloovigen ter hand nemen en kwamen wij op Zondag 11 Augustus onder leiding van den consulent Ds. G. L. F. van Schelven van Oude-Wetering samen om een kerkeraad te kiezen. Tot onderlingen werden gekozen de B. R. P. de Graaf en G. Berghoef, tot doeleinden C. Baas, L. Verwey, welke D. V. op Zondag 14 Sept. door Ds. G. Vlag van Leiderdorp in hun ambt milien bevestigd worden.

Onze gemeente telt slechts 80 zielen, maar als men in aanmerking neemt, dat de gehele Herv. Gem. er 260 telt, dan hebben wij reden tot tevredenheid en bovenal tot dank aan God.

VOORBURG. Dinsdagavond te half acht uur had te deze plaats de invijding plaats van het lokaal der doeleerden, die, vooralsnog tot stichting eener doeleerde kerk niet kunnende overgaan, genooddacht hebben daarom voorloopig sprekers uit andere gemeenten te moeten laten optreden, teneinde in de toekomst het herstel der Nederlandsche Gereformeerde kerk te bevorderen.

Ds. Van Schelven van Amsterdam hield naar aanleiding van Ps. 74 over het doel der inrichting een eenvoudige en duidelijke rede, welke ten einde toe met blijbare aandacht door de aanwezigen (ruim 100) werd aangehoord.

Was vooral te doen om de *enkelvoudige voorstellingen* van deze zaak te herinneren, te wijzen op de noodzaak van de bestrijding, opdat bij betere voorlichting ook de belangstelling alhier klimmen moge.

Het lokaal is eenvoudig, maar niet ingericht en kan ongeveer 200 personen bevatten.

De samenkomst liep in de beste orde af. De collecte tot deling der geschenken ontloopte, gaf den Berouwen reden tot tevredenheid; zij bedroeg f 21.94 1/2. Donderdag 8 Sept. hoopt in hetzelfde lokaal, van ouds genaamd „Bijlenging“, de heer G. Boon uit „Gravende“ op te treden.

Nadat aan den kerkeraad van het Hervormd Kerkgenootschap een schriftelijk verzoek gericht was, om tot herstel over te gaan werd door genoemde kerkeraad, met uitzondering van één onderling het volgende gearwond:

„De kerkeraad der Ned. Herv. Gem. te deze plaats, kennis genomen hebbende van uw uitvoerig schrijven, 31 Maart jz., in hoofdzak inhoudende het verzoek, dat genoemd college „het juk der Synodale organisatie“ afwerpen en het werk der reformatie ter hand nemen zal“, bericht u met dien, dat hij, hoewel ook ernstig kerkelijken begrip, dit niet verwacht van de wijze waarop, en in hoeverre, het door u en uw geestverwanten wordt gezocht, en dat hij daarom aan uw verlangen niet kan en mag voldoen.“

Na dit antwoord werd besloten tot het openen van een lokaal over te gaan, om geregeld sprekers te laten optreden.

ZWOLLE. 8 Sept. Toen ongeveer een jaar geleden alhier voor het eerst in gereformeerde kringen het denkbeeld geopperd werd, te deze stede eene doeleerde gemeente te vormen, verspreide men van ietwat de zijde, dat nog geen 40 leden der gemeente bereid zouden gevonden worden uit het Synodaal Kerkverband te treden. De bijbellesingen, die juist toen onder leiding van gereformeerde predikanten in onze stad begonnen werden, werden weliswaar door een zeer talrijk gehoor gevolgd, doch tusschen het openen van een bijbellesing en het breken met een kerkverband, waartoe men van kindsbeen af geleefd had, lag zeker — dat meende men van dien kant — nog wel niet meer dan een draadje.

En voor die meening pleitte veel. De kerkelijke geestelijkheid van het roegenaande geestelijke publiek ten opzichte der kerkelijke kwestie aan den dag gelegd; de nog grotere onkerkelijkheid der massa, die hier den Zondags op zoo droeve wijze zichtbaar is, en de verslapping, op een jarenlang gevoelden onvruchtbare kerkelijken verdelingsstrijd gevolgde, dat alles scheen een reformatie der Kerk in Overijssel noodzakelijk te maken. De leden in den weg te zullen leggen. Daarbij kwam, dat de eenige gereformeerde predikant alhier, de heer J. Vermeer Ar., die door zijn achtienjarige ambtsarbeid in ons midden de harten van bijna alle rechtzinnigen gewonnen had, ten opzichte der reformatie van gevoelen verschilde met hen, die oordeelden, dat deze lange reglementaire weg onmogelijk gelukkig kon.

En thans — hoe zijn de veranderingen der ietwat te schande geworden! Het is waar, in vergelijking met de duizenden leden der Hervormde Kerk alhier, is het getal der doeleerden slechts een handvol; maar van hoeveel betekenis ook in Zwol de reformatische beweging reeds is, bleek gisterenavond nog duidelijk, toen de gemeente samen kwam om onder leiding van haren consulent, Ds. K. Fensholt van Zwarsbald, des Heeren aangezicht te zoeken en van hem een herder en leeraar voor de Kerk te deze stede af te smeeken. Honderden leden en belangstellenden woonden dezen bedestond bij. Aan de hand van Lukas 10 vs. 2 wees Z. Fensholt op een schreeuwend nood; de wijze waar door in dien nood voorzien wordt; en de oorzaken waaraan hij ontsaak.

Na afloop der godsdienstvereeniging werd door den kerkeraad tot herder en leeraar dezer gemeente beroepen: Ds. D. W. Boonstra, predikant te Oud-Alblas. Zij deze keuze in de gunste des Heeren!

Buitenland.

Duitschland. Prof. Virchow over de afstammingsleer. Eene nieuwwaf-leiding van het woord „kerk“.

Kon men voor weinige jaren hooren, dat de meeste beoefenaars der z.g. natuurwetenschappen zich beriepen op de theorie van Darwin, als bevestigende de theorie des ongeloois, in den laatste tijd is daarin verandering gekomen. Dit bleek uit een congres van anthropologen, d. i. van hen, die het lichaam van den mensch tot een voorwerp van onderzoek maken, den 17den Augustus te Neurenberg gehouden. De bewering van Darwin, dat de mensch niet is geschapen, maar zich heeft ontwikkeld uit een diersoort, zodat eigenlijk de aap zijn stamvader zoude zijn, vindt weliswaar bij geleerden, van welke men niet zeggen kan dat zij bevooroordeeld zijn door het voor waarheid houden van het Scheppingsverhaal in den Bijbel.

Op genoemd congres hield een zeker professor een rede over den schied van den gorilla-aap, welke in den aanvang meer op dien van een mensch gelijkt, dan wanneer hij ouder geworden is. Het dierlijke type van den schied van genoemde diersoort wordt sterker, naarmate het beest in leeftijd toeneemt. Toch meende deze Hooggeleerde Heer, dat daardoor de Darwinistische leer niet in twijfel getrokken werd. Dr. Virchow, een liberalist uit Berlijn, een van de leiders der Fortschritt-partij, was van oordeel, dat anthropologische congressen er niet toe dienden, om geloofsbelijdenissen in den een of anderen zin uit te spreken. Onomwonden gaf hij te kennen, dat er nog geen enkel feit bekend is, dat reden geeft, om tot de onderstelling, dat er een verbindingslid tusschen mensch en diër geweest is. De ontwikkelingsleer hield hij voor het product van romantische invallen en voor het slot van ijverige bespiegelingen, die, ja stof kunnen opleveren voor een geestig gesprek,

Voor Kinderen.

Een edele Vorst.

In Beieren woont een hertog die Karel Theodor heet. Hij heeft, wat niet veel prinszen doen, in de geneeskunst gestudeerd, en is daarin zeer beroemd, wijl hij reeds vele menschen heeft mogen genezen.

Na gebeurde het een tijd geleden, dat een schoolmeester in Saksen een ongesteldheid kreeg in de keel. Dat was vooral voor een onderwijzer heel lastig. Hij deed er al het mogelijke aan, doch het hielp niet.

„Gij moest eens naar prins Karel van Beieren gaan“, zeiden, eindelijk zijn vrienden; „die is heel knap, en als gij nog te genezen zijt zal hij u zeker helpen.“

Zoo gezegd zoo gedaan. De schoolmeester kwam bij den prins, die hem onderzocht en ten slotte zei: „ik geloof dat gij nog wel te beteren zijt, maar ik zal er een anderen dokter bijroepen, die alleen keelsiekten behandelt.“ Dat geschiedde en deze tweede geneesheer zei aanstonds, dat de prins gelijk had. Nu werd al het mogelijke aan gedaan, en de Heere zegende het, zodat de schoolmeester over twee maanden volkomen beter was en weer zoo goed kon spreken als voorheen.

Doch nu werd het ook tijd te betalen. Wat zou die genezing niet kosten, vooral nu de dokter een prins was! De schoolmeester waagde eindelijk het te vragen.

„Prins Karel zag den onderwijzer een oogenblik aan, klopte hem toen vriendelijk op den schouder, en zei glimlachend: „Ga maar heen in den naam des Heeren.“

De eerste beste hertogin, die ik met goed gevolg behandel, zal zeker bij zijn als zij meteen voor u mag betalen.“

En daarmee kon onze vriend weggaan, zijn hart vervuld van dank jegens een prins, zooals er zeker niet vele zijn.

In Amerika is voor eenigen tijd een vroom man overleden, C. de Smit geheten. Hij heeft een gedicht nagelaten, dat alle jongelieden moesten lezen en ter harte nemen — eer de kwade dagen komen. Het luidt:

HAD IK HET GEWETEN.

O, had ik het geweten!

Ik had mijn dierbsten Heer

Zoo lang niet laten wachten,

Neen — ik had mijn jeugd en krachten

Gewijd ter Zijner eer.

O, had ik het geweten!

Ik had zoo niet gedwaald;

Maar ik had met al mijn zinnen

Zijne roepstem — die, daar binnen —

Gehoord, en niet gedraald.

O, had ik het geweten!

Hoe lief mij Jezus had;

Hoe Hij mij op mijn wegen

Bleef volgen met Zijn' zegen,

Ofschoon ik Hem vergat!

O, had ik het geweten!

Ik had mijn jeugd en kracht,

Niet langer aan de zonden

Gewijd — maar in Zijn wonden

Geschild en heil verwacht.

O, had ik het geweten!

Dat ik in Hem alles had;

Dat al mijn zonde en schulden,

Hij ook voor mij vervulde

Op 't zware lijdenspad.

O, had ik het geweten!

Dat ik van eeuwigheid

In Hem was uitverkoren,

Ik, arme en verlooren,

Bestemd tot zaligheid!

O, had ik het geweten!

Ik had nooit zoo lang gewacht;

Maar ik had mij in Zijn armen

Van Goddelijk erbarmen

Geworpen, dag en nacht.

En de Heere geve, dat allen eens kunnen zeggen:

En thans mag ik het weten!

U zij de dank en lof!

O, God van liefde en trouwe,

'k Zal eeuwig op U bouwen!

'k Heb rijke dankensstof.

Ja, nu mag ik het weten!

En niets scheidt mij van Hem;

'k Leef en gij zult leven,

Vrees niet — en wil niet beven!

Zoo klinkt Zijn liefdestem!

Ja, nu mag ik het weten!

Ik ben verlost en vrij;

Nu kan ik juichend liden,

En moedig blijven strijden,

'k Blijf altijd even blij.

CORRESPONDENTIE.

Het slot van een groot gewin" volgt aanstaande week.

HOOGENBIK.

Gereformeerde Gezindheid.

Doleerende Kerken.

BEROEPEN: Naarden, G. Karssen, godsdienstonderwijzer te Huizen — Delft, J. J. A. Ploos van Amstel te Rotterdam — Zwolle, D. M. Boonstra te Oud-Alblas — Nijkerk op de Veluwe, J. Vonk te Oldebroek — Berg-Ambacht, C. Ysmaelides te Waspik (Noord-Brabant) — Velp, W. v. d. Bergh te Voorhuizen.

AANROEPEN: A. v. Vezio te Klundert.

BEDANKT: 's-Hage, W. v. d. Bergh te Voorhuizen.

Christelijke Gereformeerde Kerk.

BEROEPEN: De Krim, J. Spoelstra, cand. te Kampen.

Synodale Genootschapskerken.

TOT DE EVANGELISERING TOEGELATEN: De heeren J. Ph. Hattink Jr., cand. te Harderwijk en de heer C. J. A. Bosch.

TORREGERING VAN BEROEP: Loefer op de Veluwe, J. Ph. Hattink Jr., cand. tot den Heiligen Dienst te Harderwijk.

BEDANKT VOOR TOEGANG VAN BEROEP: Hoogedijk, J. Gann Dun te Angerlo.

BEROEPEN: Zwijndrecht, Ch. Ysmaelides te Waspik — Overlandbroek, H. A. Leemans te Sijten (Noord-Holland) — Berg-Ambacht, C. Ysmaelides te Waspik — Bunnik, N. C. J. de Minter te Hoogland — Wageningen en Smilde, E. Otten te Joure — Bourde, L. Vinke te Ender — Nieuwe-Pekela, W. Meljering te Hoogersmilde — Vlaarding, A. E. S. Talma te Nichtevecht — Ungeent, W. Beekhuis te Bergum — Schoonhoven, A. J. van Wijngaarden te ter Aa — Harderwijk, P. Deelman te Amsterdam — Engelm (cl. Leeuwarden), A. de Jong te Schiedamschen.

AANROEPEN: Denelamp, N. Jolles te Noordwijk-verloren. — 's-Gravenmoer, M. Wassenaar te Oostwierum. — Beuningen, C. A. Klinkenberg te Goor. — Wateringen, A. H. L. de Bel te Harlingen.

BEDANKT: Hede, D. M. Boonstra te Oud-Alblas — Sommebeek, A. J. van Wijngaarden te ter Aa — Eindhoven, H. Waardburg te Kolderveen — St. Philipsland, W. K. P. Goerde te Kerkwerve. — Nieuwviller, H. J. Westrik te Oud-Vosmeer. — Opude (Gr.), W. H. Suetlage te Surhuizen — Weesp (cl. Amsterdam), C. Hattink te Apeldoorn en het Loo.

Correspondentie.

V. M. De door u bedoelde vragen komen ter sprake bij Cat. 26-27. Er is in uw vermoeden een deel waarheid.

Advertentien.

Ontkomene kerken (doleerende)

Iemand, oud 24 jaar, ongehuwd, geëxamineerd Godsdienstonderwijzer, van harte medegaaende met de Reformatie der Kerk, zag zich gaarne in eene doleerende kerk geplaatst, teneinde aldaar werkzaam te zijn. Informatie omtrent hem, zijn te bekomen bij, en worden gaarne verstrekt door de leeraars der Ned. Herv. Kerk (doleerende) te Utrecht, Ds. RINGNALDA en Ds. HOEKSTRA. Franco brieven, lett. S. bij den Boekhandelaar firma H. BUSKES, Utrecht.

Vrije Universiteit.

De afgelopen week bracht ons een bericht, dat, alhoewel lang gevreesd, nochtans een oorzaak van droefheid en teleurstelling is voor de vrienden onzer stichting.

De hoogleraar Dr. Hoedemaker n.l. heeft gemeend niet langer als hoogleraar werkzaam te kunnen blijven en vraagt alzoo als zoodanig zijn ontslag. De heer Dr. H. geeft als reden op, dat zijn verwachting, dat de V. U. een zegen zou worden voor onze Ned. Herv. kerk, en door, met en in haar voor ons vaderland, niet was verwezenlijkt geworden; hetgeen hem aanleiding had gegeven uit te treden. — Ik geloof, dat ik niet te veel zeg, wanneer ik verzeek, dat in den jare 1880, tijdens de stichting der V. U., de wensch en bede, zoo niet van al haar voorstanders, dan toch stellig wel van verreweg het meerendeel, niet minder dan van Dr. H. was, dat het den Heere believen mocht de Ned. Herv. kerk weer te doen terugkeeren tot haar oude paden; dat zij nog eens toonen mocht, dat de kracht van het weer ontwaakte gereformeerde leven in staat mocht zijn den tegenstand der vijanden te breken; en de belijdenis der kerk weer in eere te doen komen. Doch „des Heeren gedachten zijn niet onze gedachten, en onze wegen zijn niet Zijne wegen.“ Dit is ook in de laatste tijden weer gebeelen; Hij heeft ons duidelijk getoond, dat de Ned. Herv. Kerk, die zich knechtelijk, om den wille van het geld, in slaafsche banden had doen ketenen, niet weer in eere kon komen en een sierlijke kroon in de hand des Heeren woorden, zoolang zij niet eerst die slaafsche banden had verbroken en afgafelen van haar hoerergien. Of staat er niet geschreven: „Indien nu hand u ergert, houwt ze af?“ Of moest niet eerst het gouden kalif tot stof vermalen worden, alvorens de Heere weer gemeenschap met zijn volk hebben kon?

Het samenstel der Synodale reglementen bleek geheel en al eiken terugkeer tot gehoorzaamheid aan Gods Woord in den weg te staan. Mij dunkt dit is zoo helder als de dag geworden. Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Het samenstel der Synodale reglementen bleek geheel en al eiken terugkeer tot gehoorzaamheid aan Gods Woord in den weg te staan. Mij dunkt dit is zoo helder als de dag geworden. Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

Maar daardoor hield ook elke redeneering op.

op, en was breken niet die reglementen plicht. Doch zou het nu niet eerst later kunnen blijken, dat juist de Vrije Universiteit (die als zoodanig met deze kerkelijke breuk niets te maken heeft) een der van God verordende middelen heeft mogen zijn, om de Ned. Herv. kerk (doch nu niet meer de gebondene, doch de vrijgemaakte) ten zegen te zijn? Wordt dan ons aller wensch en bede niet vervuld, al zij het ook langs een anderen weg dan wij ons hadden voorgesteld?

Ten laatste verbijsend wij het bericht, dat ons uit het dorp Giesse-Nieuwkerk werd, dat n.l. aldaar, op een samenkomst, in verband met de reformatie der kerken, onder leiding van Dr. Van den Bergh, een bankbiljet van duizend gulden was ontvangen, ten behoeve onzer Universiteit. Zou deze onbekende geber (of geester) door dit dankoffert niet juist hebben willen te kennen geven, dat hij (of zij) de meening toegedaan was, dat de V. U. wel een zegen voor de kerk was, en door haar ook voor ons vaderland?

W. HOVY.

In dank ontvangen:

Voor de Vereeniging:

Aan contributie: door Ds. H. Groeneveld van H. W. P. te Heusden f 25, van Mej. H. G. — K. te Werkendam f 25, van D. P. Ild. f 25, van A. de D. f 5, van Mej. A. d. D. f 25, van Mej. A. d. D. f 25, van Mons. J. d. B. f 25, van Mej. P. H. f 25, van de Wed. N. de R. f 1, allen te Almkerk, van P. v. Dussen f 1, van P. L. H. te Heusden f 3, van J. W. H. Ild. f 25, van Ds. H. G. te Aalburg f 25, van f 100: door Ds. G. J. B. Gelderman te Twello, van J. V. f 1, van Mej. H. f 1, van H. v. d. H. f 1, van Ds. G. J. B. f 5, samen f 8; door den heer A. Bor te Arkel, van A. B. f 2, van H. d. B. te U. f 1, samen f 3; van C. W. te B. f 5. Aan schenkingen: door den heer R. Fulk, te Leiden, van H. S. K. f 750; van Mej. Z. te Gorinchem f 5; door HH. Diakenen gecollecteerd in Frascati, van M. C. v. L. f 250; door den heer D. Olink te Amsterdam, gevonden bij de Augustuscollecte in Wijk 19 f 250; door den heer W. Hovy, van M. B. f 250; van N. N., postmerkt Houtrijk en Polanen f 250; van A. v. d. H. te 's-Gr. C. f 3; door den heer L. Onvlee te IJlst, van W. J. C. f 5; door Ds. N. A. de Gaay Fortman van M. A. P. te Vlissingen f 5; door den heer W. Kuhler van C. C. S. te E. f 5; door Dr. A. Kuyper van „„ f 10.

Voor het Hospitium:

Door den heer L. Onvlee, te IJlst, van J. d. J. f 1, van een arbeider f 1, samen f 2; gecollecteerd door HH. Diakenen in „de Werk. Stand“ f 250.

Voor het Studiefonds:

Bij Prof. Dr. A. H. de Hartog ingekomen: door den heer L. Onvlee, te Ylst, van een arbeider f 1; door den heer D. Olink gevonden bij de Augustuscollecte in Wijk 16 f 150; door den heer A. Bor, te Arkel, van A. B. f 1, van H. d. B. te U. f 1, samen f 2; van C. N. te B. f 250; van Ds. Veder uit de catechistiebus f 750; W. G. T. te D. f 1; uit het busje van de Jongel.-vereen. te Heer-Hingwaard f 370; B. B. te V. f 250, „ster voldoening eener onbetaalde rekening volgens schrijven „Herat 28 Aug.“; door den heer R. F. te L., van H. K. te Z. f 1; van de Fam. H. te Rockange f 5; J. van E. te H. J. A. f 150; door D. K. Jr